

[Victor Gram.]

Det er min opfattelse, at man ved anvendelse af hensigtsmæssige midler kan opnå den sikkerhed, vi hidtil har manglet.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Helga Pedersen: Det foreliggende forslag til færdselslov er resultatet af ialt ca. 7 års overvejelser, dels i de nedsatte sagkyndige færdselsudvalg, dels i justitsministeriet, og det må påskønnes, at den højtærede justitsminister allerede nu har kunnet fremsætte lovforslag i folketinget. Det valgte tidspunkt forekommer mig heldigt, ikke alene fordi en 20 år gammel lovgivning, når det som her drejer sig om færdsel og motorvæsen, må forekomme forældet, men også under hensyn til, at man efter Danmarks tiltræden af den internationale færdselskonvention af 1949 har kunnet sikre sig — om jeg må udtrykke det således — international rygdækning for en del af reglerne, og at det er blevet muligt at tage hensyn til de fællesnordiske interesser, efter at nordiske delegerede i 1951 har afgivet en fællesudtalelse om indførelse af fællesnordiske færdselsregler.

I denne forbindelse vil jeg også nævne betydningen af, at det høje ting i 1953 efter indgående drøftelse vedtog ændrede regler om hastighedsbegrænsning og om indkørsel på hovedvej, hvorved det er blevet muligt ved den forestående drøftelse om, hvilke regler der på disse færdsels vigtigste og væsentligste områder vil være de mest hensigtsmæssige, i nogen grad at bygge på de siden da indvundne erfaringer.

I lovforslaget er færdselslov og motorlov sammenarbejdet i een lov, og det vil såvel for befolkningen som for domstolene og de administrative myndigheder være en fordel.

Det har jævnlig været indvendt mod den gældende motorlov, at den i for høj grad indeholdt bemyndigelsesbestemmelser, hvorved det overlodes til administrationen i meget vidt omfang at afgrænse sådanne retsforhold, der ellers naturligt burde reguleres ved egentlige love, og jævnlig på en sådan måde, at administrationens afgørelser var endelige og ikke kunne indbringes for domstolene.

Lovforslaget har i nogen grad taget hen-

syn til denne kritik, dels ved i lovsform at medtage forskrifter, der i dag kun foreligger som administrative bekendtgørelser m. v. — således f. eks. knallertreglerne — dels ved i nogle tilfælde at bestemme, at afgørelsen, eller den *endelige* afgørelse, af det pågældende spørgsmål i fremtiden henhører under domstolene. Denne bestræbelse vil få mit partis fulde støtte. Vi lægger fra vor side afgørende vægt på, at borgernes retsforhold såvidt muligt reguleres ved selve loven, og at borgernes grundlovmæssige ret til at gå til domstolene, når de mener sig forurettet, ikke begrænses.

Selvom altså lovforslaget forsåvidt betegner en forbedring, kan det dog ikke undgås, at man ved gennemlæsningen af det får det indtryk, at der stadigvæk er tale om en vidtstrakt bemyndigelseslov; men jeg erkender, at man på det foreliggende område, hvor man står midt i en rivende udvikling, næppe står sig ved i lovsform at give for detaljerede regler, og at man i bemærkningerne til de forskellige bemyndigelsesbestemmelser som regel finder en omhyggelig begrundelse for, hvorfor man i det pågældende tilfælde har ment at kunne foreslå en bemyndigelsesregel. Om man så i alle henseender har truffet den rigtige afgrænsning, kan diskuteres. Jeg anser det f. eks. ikke for helt sikkert, at beslutninger om at tage førerbeviset fra en person, „når den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at få førerbevis“, bør afskæres fra domstolenes prøvelsesret, således som det forudsættes i betænkningen.

Om lovforslagets fremtoning iøvrigt vil jeg sige, at dets inddeling og opbygning forekommer mig logisk og klar, og at lovsproget for de fleste bestemmelsers vedkommende er så klart, som det med føje kan forventes, når loven skal opfylde sit formål: både at vejlede befolkningen og være praktisk anvendelig for de retsudøvende myndigheder. Skønhedspletter kan selvfølgelig findes; jeg nævner som eksempel bestemmelsen i § 16, stk. 5, om ansvar for vært og tjener, når den berusede gæst fører motordrevet køretøj — omend man her har den fortrinlige undskyldning, at bestemmelsen er skrevet af efter den gældende motorlov.

Ved udformningen af en færdselslov må hovedformålet være fremme af færdsels-sikkerheden, og hver enkelt bestemmelse